

Số 733

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chân tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

November 6th 2022. Vol. 47. No. 11

Số 733 * Chúa Nhật, ngày 6 tháng 11 năm 2022

Ý ĐẸP

Nghĩ là công việc bình-thường của óc, như tai tiếp nhận âm thanh, mũi bắt mùi. Có những việc chúng ta không thèm nghĩ, có những điều chúng ta nghĩ qua rồi thôi. Nhưng có những điều, những việc chúng ta phải nghĩ kỹ, nghĩ chín-chắn. Cái nghĩ này người Việt trong nước gọi là động não. Bác-sĩ nổi danh Schreiber chuyên về não ở đại học Carmegic Mellon khẳng định: Càng tiến sâu vào não người, tôi càng hiểu rằng nó chứa đựng những lãnh-vực rắc-rối, chứa đựng cả một kho tàng hóa-học. Cái kho tàng hóa-học này làm cho người nóng tánh nghĩ khác với người dễ tánh.

Bởi nghĩ mà ra ý-tưởng. Thế-giới ngày nay tiến hóa bởi ý-tưởng sáng-tạo. Thế-giới ngày nay bại hoại bởi "các ý-tưởng của lòng họ chỉ là xấu luôn" (Sáng-thế kỷ 6:5). Ca-dao ta nhắc-nhờ:

Làm người suy chín xét xa
Cho tường gốc ngọn, cho ra vắn dài.

Con người rất trọng ý đẹp. Nhưng lời nói có ý đẹp được gọi là danh ngôn. Người viết văn, làm thơ đều lấy lời hay ý đẹp làm chuẩn. Lời hay mà ý không đẹp là mất giá, lời bông-lông. Ý đẹp đòi hỏi phải đúng với nhận định của nhiều người. Các sách tôi viết được trung-dẫn nhiều ca-dao, tục ngữ Việt vì ý trong ca-dao, tục-ngữ quá hay và đẹp.

Câu tục-ngữ: Ôn nghĩa sinh thành - Ôn của cha ban cho sự sống - sinh. Nghĩa của mẹ tạo thành con người. Ca-dao diên-tả Ôn Nghĩa Sinh Thành như vầy:

Công cha như núi Thái-Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra
Một lòng thờ mẹ kính cha
Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.

Tôi chính Công là Ôn cho đúng câu tục ngữ.

Ý đẹp - Ôn cha như núi, cố định. Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra, vô định. Một lòng thờ mẹ - Mẹ ở địa vị cao nhất trong lòng con. Kính cha bởi trí nhận định sự sống mình có do tinh-trùng của cha. Cho tròn chữ hiếu - Hiếu phải tròn, tròn là không có khởi đầu, chẳng có kết thúc. Hiếu là đạo, đạo là con đường con đi cả cuộc đời.

Tiếng Việt mình lời hay ý đẹp, nhiều lời ý rất hiệp với Kinh-Thánh dạy. Cô gái được gọi là thiếu nữ, để chàng trai nhìn là cảm nhận mình thiếu nữ. Chàng trai không được gọi là thiếu nam, cô gái không cảm thấy thiếu nam, vì khi Đức Chúa Trời dựng nên người nữ. "Giê-hô-va Đức Chúa Trời làm cho A-đam ngủ mê, bèn lấy một xương sườn, rồi lấp thịt vào. Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương đã lấy nơi A-đam làm nên một người nữ" (Sáng-thế kỷ 2:21-22). Nên trong người nữ đã có chất nam nên không cảm thấy thiếu nam.

Kinh-Thanh ghi khởi đầu vợ chồng như vầy: "Giê-hô-va Đức Chúa Trời dùng xương sườn đã lấy nơi A-đam làm nên một người nữ, đưa đến cùng A-đam. A-đam nói rằng: Người này là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi mà ra. Người này sẽ được gọi là người nữ, vì nó do nơi người nam mà có" nên người Việt mình gọi các bà là phụ nữ, là người phụ giúp người nam, chứ chẳng có phụ nam. Sau đó Chúa kết

hiệp A-đam và Ê-va thành vợ chồng với quy luật: "Bởi vậy cho nên người nam phải lìa cha mẹ mà dính-dính với vợ mình, và cả hai sẽ nên một thịt." (Sáng-thế kỷ 2:21-24). "Ai yêu vợ (chồng) mình là yêu chính mình vậy" (Ê-phê-sô 4:28).

Bởi "cả hai sẽ nên một thịt" nên vợ chồng Việt gọi nhau là Minh ơi! Nhà văn Tú-Lắc rất thắm hai tiếng:

Minh Ơi

Minh ơi ... Minh à
Minh với ta tuy hai mà một
Ta với mình tuy một mà hai.
Nhưng mình có tật nói dai
Nên khi ta cứ cãi hoài không thôi.
Ta mình "hai đũa" một đôi
Lâu lâu giận-dỗi mỗi nơi một người
Làm lành "hai đũa" lại cười
Xáp vào lại hóa hai người một đôi
Ngọt-ngào cất tiếng "Minh ơi"
Trên đời đẹp nhất là tôi với mình
Đôi khi có chuyện bất-bình
Cãi nhau tôi lại với mình giận nhau
Nhưng mà giận chẳng được lâu
Giận nhau hôm trước, hôm sau lại hòa
Nhìn mình tôi bực cười xòa
Nhìn tôi mình lại lẩn xà vào tôi
Chúng mình như đĩa có đôi
Có đôi để gọi "Minh ơi, Minh à"
Bây giờ như cặp khỉ già
Nhưng mà vẫn cứ "Minh à, Minh ơi"
Khi nào thấy vắng bóng tôi
Thì mình lại gọi: Minh ơi, Minh à.
Khi nào tôi thấy vắng bà
Thì tôi lại gọi: Minh à, Minh ơi!
Gọi nhau cho trọn cuộc đời.

Vợ chồng khi giới thiệu nhau với người khác là Nhà Tôi. Chồng là Nhà vợ cư-trú, Vợ là Nhà chồng cư-trú. Vợ chồng sống chung là ở trong Nhà Chúng Mình.

Sức vật có đực có cái, có trống có mái, nhưng không có vợ chồng. Vợ chồng được người ngoài nhận định xứng đôi vừa lứa quá là vui, nhưng được nhận là đẹp đôi thì không gì vui bằng.

Vợ chồng là ơn-phước Đức Chúa Trời ban cho loài người, khi An-Ái, là hoan-lạc. Bích-Khê đã gọi giờ phút đó là: Ôi thơ thật có đàn lên cung-bục. Kinh-Thánh có cả một sách nói đến tình-dục vợ chồng là sách Nhã-Ca. Sách Châm-Ngôn có những lời khuyên đích thực về việc An-Ái của vợ chồng.

"Nguyên nguồn mạch của con được phước; Con hãy lấy làm vui-thích nơi vợ con buổi đang thì. Như con nai cái đang thương, và hoàng-dương có duyên tốt. Nguyên nương lòng nàng làm thỏa-nguyên con luôn-luôn, và ái-tình nàng khiến con say-mê mãi-mãi" (Châm-ngôn 5:18-19).

Biết bao vợ chồng không biết cái đẹp vợ chồng trong ý đẹp của Chúa như lời Kinh-Thánh dạy: "Hỡi người làm vợ, phải vâng-phục chồng mình như vâng phục Chúa, vì chồng là đầu vợ, khác nào Đấng Christ là đầu Hội-Thánh ... Hỡi người làm chồng, hãy yêu vợ mình, như Đấng Christ đã yêu Hội-Thánh" (Ê-phê-sô 5:22,23,25). Vợ chồng không theo ý đẹp của Chúa, chỉ theo ý mình, nên vợ chồng không còn biết gây-dụng, mà luôn gây-gỗ lẫn nhau, khiến vợ chồng cách ly rồi đến ly dị. Tôi đã viết và phát hành cuốn sách Xây-Dựng Gia-Đình Hạnh-Phúc theo ý Chúa. In lần thứ

nhất 2,000 cuốn vào tháng 5 năm 1995. Tháng 9 năm 2001 in thêm 1,000 cuốn.

Ca-dao ta có câu:

Tình chi đẹp khi còn dang-dở,
Tình mất vui khi đã ven câu thề.

Mất vui khi đã ven câu thề thành vợ chồng. Tôi đặt câu thứ hai như vậy:

Tình chi đẹp khi còn dang dở
Tình khi thành, cả hai lại nham-nhờ.

Nên có những cặp tình nhân sợ thành vợ chồng nên ý đẹp nơi họ là song ca bài *Mãi Cứ Là Tình Nhân*.

Cơ-đốc nhân có Kinh-Thánh. Kinh-Thánh chẳng những là lời hay ý đẹp, mà còn là "lời sống và linh-nghiệm" (Hê-bơ-rơ 4:12). Lời hay ý đẹp là danh ngôn của các danh nhân đã qua đời. Lời hay ý đẹp của danh nhân đã qua đời vô hiệu-quá tác-động đến đời sống con người. Nên có người đã tự nhủ:

Học hành mà làm chi, suy-nghĩ mà làm chi?
Nghe có ích gì? Nghe để mà chi?

Lời Kinh-Thánh tuy người viết ra, nhưng là "lời sống và linh-nghiệm". Lời Kinh-Thánh xác chứng: "*Cả Kinh-Thánh đều bởi Đức Chúa Trời soi dẫn, có ích cho sự dạy-dỗ, bẻ-trách sửa-trị, dạy người trong sự công-chính, hầu cho người thuộc về Đức Chúa Trời được trọn-ven để làm mọi việc lành.*" (I Ti-mô-thê 3:16). Tác giả các sách trong Kinh-Thánh viết "đều bởi Đức Chúa Trời soi-dẫn" Nghĩa là Kinh-Thánh được viết bởi Đức Chúa Trời qua con người. Lời Kinh-Thánh khẳng định: "*Vì chẳng có lời tiên-tri nào là bởi ý một người nào mà ra, nhưng ấy là bởi Đức Thánh-Linh cảm-động mà người ta đã nói bởi Đức Chúa Trời.*" (II Phi-e-rơ 1:21). Tất cả lời trong Kinh-Thánh không "*bởi ý một người nào mà ra*" mà hoàn-toàn là "*ý muốn tốt lành, đẹp lòng và trọn-ven của Đức Chúa Trời*" (Rô-ma 12:2).

Vì có đó, Cơ-đốc nhân chân chính luôn vâng theo lời chỉ dạy: "*Quyển sách luật-pháp (Kinh-Thánh) này chớ xa miệng người (luôn đọc), hãy suy-gẫm ngày và đêm, hầu cho cẩn-thận làm theo mọi điều đã chép ở trong; vì như vậy người mới được may-mắn trong con đường mình, và mới được phước*" (Giô-suê 1:8).

"Suy-gẫm ngày và đêm" với tâm-nguyên: "*Sự suy-gẫm của lòng tôi được đẹp ý Ngài*" (Thi-Thiên 19:14). Và "*bởi Đức Chúa Jê-sus-Christ khiến anh em nên trọn-ven trong mọi sự lành, dặng làm thành ý muốn Ngài, và làm ra sự đẹp ý Ngài trong chúng ta*" (Hê-bơ-rơ 13:21).

Ước mong mọi người đều thấy "*sự đẹp ý Ngài trong (mỗi) chúng ta.*" A-men!

PHƯƠNG DANH ĐỘC GIẢ ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- ÔB MS Vương-Quốc-Sy - Union, CA 70\$00
- Bà Tôn-Thảo - San Diego, CA 50\$00
- Bà Trần-Ngọc-Hà - San Diego, CA 250\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA 200\$00
- ÔB. Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI 20\$00
- ÔB. Trương-Hạnh - Everette, WA 20\$00
- ÔB. Huỳnh-Minh & Minh-Ngọc - Hammond, LA 50\$00
- ÔB Nguyễn-Son & Hồng-Anh - Surprise, AZ 30\$00
- ÔB. Trần-N-Hùng - Charlotta, NC 50\$00
- ÔB. Nguyễn-Hy - Upland, CA 50\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

* Ánh-Sáng gửi đến người Việt toan nước Mỹ và 25 quốc gia có người Việt cư-ngụ. Tiền Bưu-phí gửi Ánh-Sáng hằng tháng trên 1,000 đồng, nên sự đóng góp của Quý-Vị rất cần. Rất mong được Quý Vị công-tác, yểm-trợ nhiệt thành.

NHÌN ĐỜI ĐÃ KHÁC

Hôm nay tôi nói với tôi

Tại sao buồn thế! Sao ngồi ... tràm-ngâm?

Điều gì "nặng" lắm phải không?

Ngồi xem có đáng cho lòng ... mất vui!

Chuyện buồn ... héo hắt ... tiếng cười

Ai đâu hiểu được điều tôi ... cực lòng

Đã dành "số" vẫn ... long-dong

Cái vui không có, cái buồn dang-dai.

***

Bây giờ tôi xét ... kỹ rồi

Nhắc cần cho đúng ... chuyện đời phiền ưu

Thấy rằng: Tôi hại tôi nhiều

Vì buồn nhiều chuyện "hệ hều", bá vơ.

***

Trên cây chim hót líu-lo

Trong vườn hoa nở ... hèn-hò ... bướm ong

Niềm vui "bùng sáng" trong lòng

Nhìn đời đã khác, không còn ... tràm-ngâm.

Trương-Lưu

PHƯỚC-HẠNH CHÚA BAN

* Thứ Bảy, ngày 17 tháng 9 năm 2022 tôi qua Houston để dự Kỷ-Niệm 10 năm Mục Vụ Tin-Lành Media. Là một tổ chức vô vụ lợi, với mục-đích đem Tin-Lành Cứu-Rỗi đến người Việt trên toàn thế-giới qua TV và Internet. Mục-vụ do vợ chồng Đặng Khánh và Hồng-Vân thành-lập và điều hành. Tôi đã tham-gia dự phần giảng-luận trong nhiều năm, nay tôi ở lại một tuần trong nhà Khánh và Hồng-Vân giảng thu hình nơi phòng thu-hình trong nhà. Giảng-luận suốt tuần được 39 bài. Hai ngày Chúa Nhựt tại đây, được Mục-Sư Bùi-Thế-Hiền quản-nhiệm Hội Thánh Báp-Tít Sugar Land, mời giảng và Mục-sư Nguyễn-Văn-Đất quản-nhiệm Hội Thánh Tin-Lành Đức-Tin tại Sugar Land, mời giảng.

* Thứ Tư, ngày 5 tháng 10 năm 2022, tôi qua Pensacola, FL để dự Chương Trình Dưỡng Linh. Sau ba ngày đây ơn-phước Chúa, tôi nói với ban tổ-chức Dưỡng Linh không đủ, vì cả ba ngày, người tham dự được Dưỡng Thế bằng bữa ăn ngon do ban phụ-nữ thiết đãi. Các người hầu việc Chúa gặp nhau chuyện trò vui-vẻ Dưỡng Tâm trong yêu-thương, đồng một tâm-tình với nhau, và Dưỡng Linh qua các bài giảng, thuyết trình.

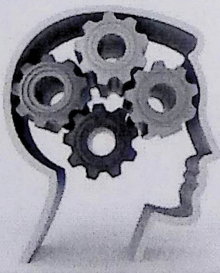
Ngày Chúa-Nhựt, tôi được Mục-sư Ưc-Chiến-Thắng mời giảng luân tại Hội-Thánh Báp-Tít Việt-Nam tại Pensacola. Sau đó ở lại ngày thứ Hai, đi thăm các Mục-sư hưu-trí cư-ngụ trong vùng.

* Phước hạnh hơn nữa là gặp một người trẻ tuổi hơn mình trùng tên Phan-Thanh-Bình, rất yêu mến Chúa, đã yểm-trợ 1,500\$00 để in 1,000 cuốn *Jê-sus Cứu Chúa Tôi III* ở Việt-Nam.

Tôi đã in 1,000 cuốn *Jê-sus Cứu Chúa Tôi I* do nhà sách Khai-Phá ấn hành. Các Mục-sư được nhận từ 5 đến 10 cuốn về tặng con cái Chúa trong Hội-Thánh. Người nhận sách yểm-trợ Mục-sư độ 100,000\$00, tương đương với 4 đô-la để Mục-sư có tiền làm việc Chúa. Sách được các Mục-sư tới nhận gần một tháng. Mục-sư và con cái Chúa rất thích-thú đọc sách này.

Tôi đã in tiếp cuốn *Jê-sus Cứu Chúa Tôi II* vào tháng 8. Ngày 26 tháng 9 năm 2022, nhà in Khám-Phá thông báo sách đã in xong. Và chỉ trong một ngày, các Mục-sư đã tới nhận hết sách.

* Sách *Jê-sus Cứu Chúa Tôi III* sẽ phát hành vào cuối tháng 11, làm *Quà Giáng-Sinh*.

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tôi lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT. Rô-ma 3:23, 6:23. Ê-xê-chi-ên 18:4)	"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT. Rô-ma 5:8; I Phi-e-rơ 3:18)
"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rỗi ... không phải do công đức." (KT. Rô-ma 3:20. Ê-phê-sô 2:8-9)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT. Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)